

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Arbitraal vonnis van 30 december 2022

Kenmerk: SG 22/05

Het Scheidsgerecht, bestaande uit,
mr. H.J. Vetter, wonende te Amsterdam, voorzitter,
prof. dr. K. Brinkman, wonende te Santpoort-Zuid,
drs. M.F. Kool RA, wonende te Montfoort,
bijgestaan door mr. J.A.I. Wendt, griffier,
heeft het navolgende vonnis gewezen

inzake

drs. A, wonende te ZA,
en haar praktijkvennootschap **B**, gevestigd te ZA,
eiseressen in conventie,
verweersters in voorwaardelijke reconventie,
verder te noemen: A (waar van toepassing daarbij vereenzelvigd met haar praktijkvennootschap),
gemachtigde voorheen: mr. drs. P. Bergkamp, nu zonder gemachtigde,

tegen:

1. **C**, wonende te YA,
en haar praktijkvennootschap **D**, gevestigd te YA,
2. **E**, wonende te XA,
en zijn praktijkvennootschap **F**, gevestigd te XA,
3. **G**, wonende te WA,
en zijn praktijkvennootschap **H**, gevestigd te WA,
4. **I**, wonende te VA
en haar praktijkvennootschap **J**, gevestigd te VA,
5. **K**, wonende te UA
en zijn praktijkvennootschap **L**, gevestigd te UA,
6. **M**, wonende te IJsselstein en haar praktijkvennootschap **N**, gevestigd te TA,
7. **O**, wonende te SA,
en zijn praktijkvennootschap **P**, gevestigd te SA,
8. **Q**, wonende te XA,
en haar praktijkvennootschap **R**, gevestigd te XA,
9. **S**, wonende te RA,
en haar praktijkvennootschap **T**, gevestigd te RA,
10. **U**, wonende te QA,
en zijn praktijkvennootschap **V**, gevestigd te QA,
verweerders in conventie,
eisers in voorwaardelijke reconventie,
hierna gezamenlijk te noemen: de maten of de maatschap,
gemachtigde: mr. drs. K.D. Meersma.

---

1. Vervolg van de procedure

- 1.1 In deze zaak heeft het Scheidsgerecht een tussenvonnis gewezen op 15 september 2022. Omdat de voorwaarde waaronder de reconventionele vordering van de maatschap was ingesteld vervuld bleek te zijn is ook de reconventionele vordering in de beoordeling betrokken. In het tussenvonnis is A in de gelegenheid gesteld bij akte, uiterlijk binnen vier weken na de datum van het tussenvonnis, de stukken die betrekking hebben op de inkomsten uit de werkzaamheden voor het Wen de daarmee verband houdende redelijke reis- en verblijfkosten in het geding te brengen. In die akte zou zij zich verder uit kunnen laten over de (her-)berekening van de winstaandelen 2018 en 2019 waarop zij meent aanspraak te kunnen maken. In het tussenvonnis heeft het Scheidsgerecht bepaald dat de gehanteerde methodiek waarmee het Scheidsgerecht tot een nieuwe berekening van de winst van A is gekomen, niet ter discussie staat; alleen op de berekening zelf en de daarvoor gebruikte gegevens zou A haar visie kunnen geven. De maatschap zou dan vervolgens binnen vier weken bij akte mogen reageren, zowel op de berekening van het bedrag dat A wegens de werkzaamheden voor het W verschuldigd is, als op de visie van A op de (her-)berekening van het Scheidsgerecht.
- 1.2 A heeft op 12 oktober 2022, zonder tussenkomst van een gemachtigde, een akte toegestuurd met bijlagen A tot en met E. Daarna heeft de maatschap op 9 november 2022 een antwoordakte met twee bijlagen toegezonden. Op 10 november heeft de maatschap de twee bijlagen nogmaals gezonden, nu gewaarmerkt door de door haar ingeschakelde accountant. Daarop heeft A bij brief van 11 november 2021 bezwaar gemaakt tegen de toezending van de gewaarmerkte bijlagen, omdat deze stukken te laat in het geding zijn gebracht; ook is zij in haar bezwaarbrief ingegaan op enkele aspecten van de akte en de bijlagen van de maatschap. Namens de maatschap heeft haar gemachtigde bij e-mail van 14 november 2022 aangevoerd dat A geen belang heeft bij haar bezwaar tegen het alsnog (te laat) overleggen van de gewaarmerkte bijlagen, en voorts namens de maatschap bezwaar gemaakt tegen het feit dat A in haar brief is ingegaan op de inhoud van de akte; de maatschap verzocht die inhoudelijke reactie buiten beschouwing te laten.

2. De verdere beoordeling van het geschil

gedingstukken na tussenvonnis

- 2.1. Het Scheidsgerecht zal bij het wijzen van dit eindvonnis acht slaan op zowel de door A op 12 oktober 2022 toegezonden stukken, als de door de maatschap op 9 en 10 november 2022 toegezonden stukken. Tegen het feit dat de maatschap op 10 november 2022 de eerder gezonden bijlagen nogmaals heeft toegezonden maar nu voorzien van een waarmerk door de ingeschakelde accountant heeft A bezwaar gemaakt, maar elk redelijk belang bij haar bezwaar ontbreekt. Zij heeft niet betwist dat de op 9 november 2022 overgelegde bijlagen afkomstig waren van de door de maatschap ingeschakelde accountant, zodat niet valt in te zien dat de bevestiging daarvan (door het overleggen van de gewaarmerkte exemplaren op 10 november 2022) haar enig (processueel) nadeel toebrengt. De inhoudelijke opmerkingen die A in haar protestbrief van 11 november 2022 maakt over de door de maatschap overgelegde antwoordakte met bijlagen laat het Scheidsgerecht buiten beschouwing, omdat het Scheidsgerecht in zijn tussenvonnis partijen geen 'tweede ronde' heeft toegestaan.

winstaandeel 2018 en 2019: roosters of reëel gewerkte dagdelen?

- 2.2. Het Scheidsgerecht is bij de berekeningen zoals die uit het tussenvonnis blijken uitgegaan van de gewerkte dagdelen op basis van de roosters aangeleverd door het X, waarop A haar

berekeningen heeft gebaseerd. Terecht wijst de maatschap erop dat de roosters (niet meer dan) een planning bevatten, en daarmee een prognose van te realiseren dagdelen. De maatschap bepleit dat wordt uitgegaan van de daadwerkelijk gerealiseerde dagdelen zoals die uit de jaarrekeningen blijken omdat daarin eventuele correcties – ten opzichte van de planning weergegeven in de roosters – zijn verwerkt. Dat is, heeft de maatschap toegelicht, de gebruikelijke gang van zaken in de maatschap. Het Scheidsgerecht zal in dit eindvonnis de lijn volgen die de maatschap bepleit. Dat leidt tot verschillen met de eerdere berekening van het Scheidsgerecht. Overigens zijn partijen het kennelijk met elkaar eens dat doorslaggevend is de *daadwerkelijke* aantallen gewerkte dagdelen van ieder van de maten.

winstaandeel 2018

- 2.3. De verschillen in de berekening van de maatschap ten opzichte van de uitkomst in het tussenvonnis van het Scheidsgerecht over het jaar 2018 heeft de maatschap in haar akte behandeld in de nrs. 14 tot en met 34. Het Scheidsgerecht kan die aanpassingen goed volgen. Hoewel er over enkele elementen nog wel opmerkingen te maken of vragen te stellen zijn, geeft het geheel een betrouwbaar beeld en zijn de uitgangspunten in de benadering van het Scheidsgerecht in het tussenvonnis correct in acht genomen. Het Scheidsgerecht neemt daarom de conclusie van de maatschap, na herberekening, over en oordeelt dat A over 2018 aanspraak heeft op een winstnabetaaling van € 23.323,--.

winstaandeel 2019

- 2.4. Voor de herberekening van de maatschap over het jaar 2019 geldt in grote lijnen hetzelfde, hoewel het Scheidsgerecht reden ziet tot een bescheiden aanpassing op grond van het volgende. In de herziene berekening van de maatschap is het uurtarief van waarneemster Y gedifferentieerd (€ 500 en € 550), maar voor de verhoging naar € 550 is geen onderbouwing verstrekt. Daarom is het Scheidsgerecht van oordeel dat voor Y gerekend moet worden met het tarief van € 500, vastgelegd in de schriftelijke overeenkomst. Dat leidt tot een voordeel in de dekking van de waarneemkosten van A, en tot een opwaartse bijstelling in haar winstaanspraak tot een bedrag groot (afgerond) € 3.900,-- (87 dagdelen x 50 x 89,9% - verhouding waarneming). In dat kader valt het Scheidsgerecht op dat voor waarnemer Z een uurtarief is gehanteerd van € 516,31. Dit tarief bestaat uit € 500 (de overeengekomen vergoeding) en 16,31 reiskosten. Op basis van de schriftelijke opdrachtovereenkomst worden reiskosten wel vergoed, maar niet als vast bestanddeel van de uurvergoeding. Hoewel niet is na te gaan voor het Scheidsgerecht of hiermee een reële reiskostenvergoeding is uitgekeerd aan Z, ziet het Scheidsgerecht gelet op het relatief bescheiden belang geen grond tot aanpassing of tot nadere vragen aan de maatschap.
- 2.5. In reconventie heeft de maatschap gevorderd dat A de opbrengst van de werkzaamheden in het W (W) afdraagt. In het tussenvonnis heeft het Scheidsgerecht geoordeeld dat A, op basis van de inbrengverplichting van artikel 3 van de maatschapsovereenkomst, gehouden is de inkomsten die zij heeft genoten volledig af te dragen onder aftrek van de gespecificeerde en (zoveel mogelijk met stukken) onderbouwde, redelijke reis- en verblijfkosten.
- 2.6. Partijen verschillen nogal van mening over de onkosten die in aftrek gebracht kunnen worden. A meent dat van de van het W ontvangen vergoedingen (€ 24.000,--) na aftrek van onkosten een netto-opbrengt van € 1.564,-- resteert. De maatschap voert aan dat A, mede in het licht van hetgeen in de maatschapsovereenkomst is bepaald over onkosten, slechts aanspraak kan maken op een aftrek van € 723,84, zodat zij € 23.276,16 aan de maatschap dient af te dragen. De maatschap heeft dat bedrag verwerkt in de jaarrekening en mede op basis daarvan het winstaandeel herberekend.

- 2.7. Het Scheidsgerecht volgt de maatschap in haar redenering. Kosten zijn uitsluitend aftrekbaar voor zover deze deugdelijk onderbouwd zijn, met facturen of (voor zover deze onverhoopt niet meer beschikbaar zijn) door betaalbewijzen. Die heeft A maar zeer beperkt overgelegd. Een aantal als onkosten door A opgevoerde posten (door de maatschap in haar akte in nr. 59 behandeld), waaronder VOG's, nieuw PA paspoort, bloemen, kunnen in redelijkheid niet tot in aftrek te brengen kosten worden bestempeld. De reis naar OA die A als kostenpost opvoert kan evenmin als relevante onkostenpost worden beschouwd omdat A niet aannemelijk heeft gemaakt dat deze reis noodzakelijk was om in staat te zijn het inkomen bij het W te genereren.
- 2.8. Het Scheidsgerecht komt er daarom ook op uit dat slechts een bedrag van € 723,84 wegens (aangetoonde) reis- en verblijfkosten (nr. 6o akte van de maatschap) in aftrek gebracht kan worden, en aldus alsnog over het jaar 2019 € 23.276,16 aan de maatschap afgedragen moest worden om in de winstverdeling betrokken te worden.
- 2.9. Het voorgaande betekent dat de door de maatschap over 2019 (met inachtneming van de afdracht van de W-inkomsten van A) berekende aanvullende winstaanspraak van A van € 16.147,84 dient te worden aangepast en verhoogd met € 3.900,-- zodat haar aanvullende aanspraak over dat jaar bedraagt (afgerond): € 20.047,--.
- 2.10. Voor de goede orde wijst het Scheidsgerecht erop dat de maatschap in (voorwaardelijke) reconventie *betaling* van de verdiensten van A in het W heeft gevorderd. Deze vordering zou (onder aftrek van de zojuist behandelde kosten) voor toewijzing vatbaar zijn, ware het niet dat de maatschap deze post inmiddels – terecht – in de winstberekening over 2019 (in het geding in conventie) heeft verdisconteerd. Een separate veroordeling in reconventie kan dan ook achterwege blijven.

slotsom conventie en reconventie ten aanzien van de winstaanspraken A

- 2.11. De slotsom luidt dat A recht heeft op een aanvullende winstuitkering van € 23.323,-- over 2018 en van € 20.047,-- over 2019. In het tussenvonnissen was al geoordeeld dat zij over deze bedragen aanspraak kan maken op (louter de 'gewone') wettelijke rente vanaf 4 december 2019 (2018) respectievelijk 19 november 2020 (2019).

kosten van het geding; bijdrage advocaatkosten

- 2.12. De uitkomst van het geding in conventie, waarin A voor een deel van haar vorderingen (namelijk de zeer uitvoerig beargumenteerde vordering tot schadevergoeding wegens het toerekenbaar tekortschieten van de overige maten) in het ongelijk is gesteld, en haar vorderingen die haar winstaandelen 2018 en 2019 betreffen deels zijn toegewezen, rechtvaardigt dat A van de gedingkosten (totaal € 8.034,30) 40%, en de maatschap 60% voor haar rekening neemt. De gedeeltelijke toewijzing aan A brengt het Scheidsgerecht ertoe aan

A ten laste van de maatschap een beperkte vergoeding van de advocaatkosten toe te wijzen ten bedrage van € 4.000,--.

De uitkomst van het geding in reconventie (waarin de vordering van de maatschap de facto deels is toegewezen) rechtvaardigt dat de maatschap van de kosten van het geding (totaal € 3.630,75) 40%, en A 60% voor haar rekening neemt. De maatschap zal een beperkte vergoeding van de advocaatkosten van € 2.000,-- ten laste van A worden toegewezen.

3. De beslissing

Het scheidsgerecht:

in conventie

- 3.1. veroordeelt de maatschap aan A als aanvulling op het reeds uitgekeerde winstaandeel over 2018 te voldoen het bedrag van € 23.323,--, verhoogd met de wettelijke rente vanaf 4 december 2019, en als aanvulling op het reeds uitgekeerde winstaandeel over 2019 te voldoen het bedrag van € 20.047,--, verhoogd met de wettelijke rente vanaf 19 november 2020;
- 3.2. veroordeelt de maatschap aan A te voldoen € 4.000,-- als tegemoetkoming in de advocaatkosten van A alsmede € 4.820,58 als bijdrage in de kosten van het geding in conventie;
- 3.3. bepaalt dat het verschil tussen de gedingkosten in conventie (totaal € 8.034,30) en het door A gestorte voorschot in conventie aan haar zal worden gerestitueerd;

in reconventie

- 3.4. veroordeelt A aan de maatschap te voldoen € 2.000,-- als tegemoetkoming in de advocaatkosten van de maatschap alsmede € 2.178,45 als bijdrage in de kosten van het geding in reconventie;
- 3.5. bepaalt dat het verschil tussen de gedingkosten in reconventie (totaal € 3.630,75) en het door de maatschap gestorte voorschot in reconventie aan de maatschap zal worden gerestitueerd;

in conventie en in reconventie

- 3.6. wijst af hetgeen overigens gevorderd is.

Dit arbitrale vonnis is vastgesteld te Utrecht en op 30 december 2022 aan partijen verzonden.